

1761. Men En Utsälsle sådan som denna
kan visserligen tillämpas på flere
förhållanden. dock näppe vi under
tillämpningen på förflutna förhållan-
den, fasthålla Upprätthållens Slagta
Idé Försoningen, eller den fallna
människans Upprättelse genom Nä-
den: Vi förstå således denna Utsä-
lsle sålunda, att den förlorade
Sonen är i sin vidsträcktaste dem-
kelse den fallna människan, som
i tronelsen erhållit sin andel af
Guds nåd, den fria viljan, Om-
skulden, Tron, färliken, m. m.

1763. Men dessa nådor har men-
niskan förlorat bort genom synden.
med den äldre sonen näppe då
förloras Englarne, som blifvit ge-
i Faders huset och tjänat honom
alltjämte. Endast nu den raspa
Orden; Allt mitt är ditt, elti. In-
spränktare bemärkelse menas med
den förlorade Sonen. Heltningarna
i vilket full Gamla Testamentet
Helige näppe kan vara den äldre
Sonen; men om den kan inte jä-
gas Allt mitt är ditt, efter naturen
utan genom nåden; att deras sym-
bol blifvit förlätna, till ex. Abra-
ham, hvars Tro blifvit räddat
honom till rättfärdighet.

å Fariseer och Publikaner
kan denna Utsälsle inte gerna till-
ämpas, emedan Fariseerne voro chri-
stendomens argaste fiender; de han-
mades visserligen deråfver, att
skökor och Publikaner Uytasas
till nåden; men huru kunde den
Himmelsske Fadren säga till dem:
Allt mitt är ditt? D. v. s. All deri
rikedom, som finns i mitt hus, till-
hör dig efter arfs rätt; Du är den
rätta Arvingen, emedan du All-
drig har förverkat din Fars
rätt. Detta kan inte Alls tilläm-
pas på de Fariseer, som väl anså-
as sig som Arvingar i Guds hus, men
måste likväl utkastas i det yttre.
Hägnörkenet för sin Otro och
förhärdelse.

1765. Likka litet kan Utsälslen
tillämpas på de dygdige i All-
mänhet, som visserligen hvaras
deråfver, att den brottfällige blif-
nåddad. Men hvar och en den lif-
vande Christendomen, såsom ha-
rande främmen och Farsälske,
de Ordens Allt mitt är ditt
passar inte Alls på den rätts-
liga dygden: ty om vi vilja